

HLAVNÍ MĚSTO PRAHA
MAGISTRÁT HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY

Odbor živnostenský a občanskosprávní
Oddělení kontrolně metodické

MHMPXPPNY750

Areklama s.r.o.
V pískách 395/16a, Holásky
620 00 Brno 20
IČO: 03797775
ID DS: a26w5xe

Vyřizuje/tel.:
Ing. Leona Štěpánková
739 342 325
Počet listů/příloh: -/0
Datum:
14.01.2024

Č. j.:
MHMP 5063/2025
Sp. zn.:
S-MHMP 1224766/2024

ROZHODNUTÍ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor živnostenský a občanskosprávní, jako věcně a místně příslušný správní orgán dle § 7 písm. i) zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o regulaci reklamy“), v souladu s § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), ve spojení s ustanovením § 67 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) **rozhodl takto:**

I. právnická osoba: **Areklama s.r.o., IČO: 03797775**, se sídlem: V pískách 395/16a, Holásky, 620 00 Brno 20 (dále jen „obviněná“)

se uznává vinnou z přestupku

dle ustanovení § 8a odst. 1 písm. b) zákona o regulaci reklamy, kterého se dopustila tím, že šířila reklamu prostřednictvím níže specifikovaného komunikačního média na níže uvedených místech, a to minimálně v níže uvedených dnech:

- 1) Dne **17.07.2024** na adrese: **Praha 6 - Břevnov, Patočkova 1433/53** (roh s ulicí Pod Drinopolem) - prostřednictvím reklamní plachty s upoutávkou na výrobky a služby výrobce Promat s.r.o.;
- 2) Dne **10.09.2024** na adrese: **Praha 10 - Vršovice, Kubánské náměstí 1284/1** (roh s ulicí Vršovická) - prostřednictvím reklamní plachty s upoutávkou na služby v oblasti realit, s odkazem na webové stránky www.agreality.cz a telefonní kontakt;
- 3) Dne **19.09.2024** na adrese: **Praha 10 - Vršovice, roh Vršovická 822/78 a ulice Amurská** - prostřednictvím reklamní plachty s upoutávkou na Měšťanský pivovar TURNOV, Turnovská pivnice Vršovice,

Sídlo: Mariánské nám. 2/2, 110 01 Praha 1
Pracoviště: Jungmannova 35/29, 110 00 Praha 1
Kontaktní centrum: 800 100 000, fax: 236 007 157
E-mail: posta@praha.eu, ID DS: 48ia97h

Elektronický podpis: 14.1.2025
Certifikát autora podpisu:
Jméno: Mgr. Pavel Štefaňák
Vydal: ACAeID3.2 - Issuing Certificate
Platnost do: 7.6.2025 12:39 +02:00

ačkoliv šíření reklamy na veřejně přístupných místech mimo provozovnu prostřednictvím komunikačního média - plachty, je na výše uvedených místech zakázáno, čímž došlo k porušení ustanovení § 2 odst. 1 písm. d) zákona o regulaci reklamy v návaznosti na § 1 odst. 3 a § 3 písm. g) nařízení č. 26/2005 Sb. hl. m. Prahy, kterým se zakazuje reklama šířená na veřejně přístupných místech mimo provozovnu, v platném znění (dále též „nařízení“).

II. Za spáchání uvedeného přestupku se obviněné **ukládá** podle ustanovení § 35 písm. b) a § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky, ve spojení s ustanovením § 8a odst. 5 písm. b) zákona o regulaci reklamy **správní trest pokuty ve výši 35 000 Kč (slovy: Třicet pět tisíc korun českých).**

III. Obviněné se dále **ukládá povinnost nahradit náklady řízení** podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ustanovením § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění vyhlášky č. 112/2017 Sb., s účinností od 01.07.2024, **ve výši 2 500 Kč** (dva tisíce pět set korun českých).

Pokuta i náhrada nákladů řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, na účet hlavního města Prahy u PPF banky a.s., číslo účtu **140011-5157998/6000**, variabilní symbol **3600010253**, konstantní symbol **379** (placeno složenkou, složenka není připojena k tomuto příkazu – doručováno do datové schránky), **558** (placeno příkazem), specifický symbol **1224766**, nebo v hotovosti na přepážce u PPF banky a.s., na adrese: Mariánské nám. 2, Praha 1, přízemí, s uvedením příslušných symbolů.

O d ů v o d n ě n í

Správnímu orgánu byl dne 17.07.2024 doručen podnět k přešetření dodržování pravidel regulace reklamy podle výše citovaných právních předpisů, a to v souvislosti s velkoplošnou reklamní plachtou s upoutávkou: „Už jste skoro u nás Promat promat.tech“, umístěnou na fasádě budovy na adrese: Praha 6 - Břevnov, Patočkova 1433/53, který je rohovým domem s ulicí Pod Drinopolem. Správní orgán na základě podnětu provedl dne 15.08.2024 obhlídku tohoto místa, kde zjistil, že plachta uvedená v podnětu je zde stále umístěna, a to na boční stěně budovy do ulice Pod Drinopolem, tzv. horolezeckou technikou, bez pevné rámové konstrukce, přičemž se nejednalo o slepou štítovou stěnu nebo slepou fasádu budovy (dále jen „plachta 1“). Pod plachtou byla zjištěna na fasádě menší tabule s textem: „PRONÁJEM REKLAMNÍCH PLOCH, tel. 604376709, www.areklama.cz“. Zjištěný stav byl fotograficky zadokumentován a sepsán záznam č. j.: MHMP 1702827/2024 ze dne 15.08.2024.

Na základě výše uvedeného zjištění správní orgán vyzval přípisem č. j.: MHMP 1703040/2024 ze dne 15.08.2024 zadavatele reklamy, kterým byla společnost Promat s.r.o., IČO: 60200375, v jejíž prospěch vyzníval obsah reklamy, ke sdělení širitelce reklamy, a to v souladu s ustanovením § 7a odst. 2 zákona o regulaci reklamy. Ze sdělení zadavatele reklamy doručeného správnímu orgánu prostřednictvím datových schránek dne 20.08.2024 vyplynulo, že umístění této reklamní plachty zadavatel objednal u obviněné, a toto tvrzení doložil závaznou objednávkou podepsanou dne 30.10.2023 mezi zadavatelem reklamy a obviněnou, na období od 01.01.2024 do 31.12.2024.

Ve výše uvedených souvislostech vyzval proto správní orgán obviněnou přípisem č. j.: MHMP 1748771/2024 ze dne 03.09.2024 k doložení povolení, na základě kterého plachtu 1 na fasádu budovy instalovala. Výzva byla obviněné doručena prostřednictvím datových schránek dne 10.09.2024.

V rámci provádění dozorové činnosti v tomto období zjistil správní orgán dne 10.09.2024 na fasádě budovy na adrese: Praha 10 - Vršovice, Kubánské nám. 1, roh s ulicí Vršovická, velkoplošnou reklamní plachtu s upoutávkou na služby v oblasti realit, s odkazem na webové stránky www.agreality.cz a telefonní kontakt. Plachta byla umístěna na stěně budovy do ulice Vršovická, přičemž se nejednalo o slepou štítovou stěnu nebo slepou fasádu budovy. Plachta byla připevněna na fasádě objektu tzv. horolezeckou technikou, bez pevné rámové konstrukce (dále jen „plachta 2“). Pod plachtou byla zjištěna na fasádě menší tabule s textem: „PRONÁJEM REKLAMNÍCH PLOCH, tel. 604376709, www.areklama.cz“. Zjištěný stav byl fotograficky zadokumentován a dne 11.09.2024 sepsán záznam č. j.: MHMP 1772457/2024.

Zadavatelem reklamy byla v případě plachty 2 společnost Czech Top Estates s.r.o., IČO: 05747015, kterou správní orgán vyzval přípisem č. j.: MHMP 1772463/2024 ze dne 12.09.2024 ke sdělení šířitele reklamy. Z písemného sdělení zadavatele reklamy ze dne 13.09.2024 vyplynulo, že šířitelem reklamy je obviněná.

Dne 13.09.2024 byl doručen správnímu orgánu ohledně reklamy prostřednictvím plachty 2 podnět k přešetření dodržování regulace reklamy, který byl vložen do tohoto spisu.

Dne 17.09.2024 kontaktoval telefonicky správní orgán pan [REDAKCE], statutární orgán a jednatel obviněné, v reakci na výzvu č. j.: MHMP 1748771/2024 ze dne 03.09.2024 ohledně plachty 1. Jmenovaný sdělil, že obviněná je šířitelem reklamy a na dotaz správního orgánu, zda se v tomto případě jedná o reklamní nebo propagační zařízení zřízené podle stavebního zákona, uvedl, že povolení stavebního úřadu nemá a ani ho nepotřebuje. Při tom argumentoval tím, že stavební úřad povolení k umístění plachet na fasády staveb nevydává, a tudíž dle jeho názoru k porušování zákazu šíření reklamy v tomto případě nedochází, a to i z toho důvodu, že předmětná plachta nepřekrývá okna a není nasvícena. Byl mu proto vysvětlen rozdíl mezi jím uváděnými argumenty a podmínkami stanovenými v § 1 odst. 3 nařízení pro výjimku z regulaci reklamy na území hl. m. Prahy, kde se plachta nachází. Konkrétně bylo vysvětleno umístění plachty na slepé štítové stěně nebo slepé fasádě budov, což znamená na stěně nebo fasádě bez okenních nebo dveřních otvorů, nikoliv jak se vyjádřila obviněná, že plachta nepřekrývala okna. Mezi dalšími podmínkami je v citovaném ustanovení nařízení uvedeno, že plachty nesmějí být nasvíceny a nesmějí překrývat obvod stěny. Všechny podmínky musejí být splněny současně. V daném případě se o slepou štítovou stěnu ani o slepou fasádu budovy nejednalo, takže podmínky pro výjimku z regulace reklamy splněny v tomto případě nebyly.

Jmenovanému bylo rovněž sděleno, že správní orgán eviduje zjištění další reklamní plachty, konkrétně na adrese: Praha 10 - Vršovice, Kubánské nám. 1, roh s ulicí Vršovická, jejímž šířitelem byla podle sdělení zadavatele reklamy rovněž obviněná. K tomu jmenovaný uvedl, že je šířitelem této reklamy a ani v tomto případě se nejedná o zařízení schválené stavebním úřadem. Jmenovaný poté požadoval od správního orgánu zaslání výzvy šířiteli reklamy se specifikací předmětné plachty.

Dále bylo jmenovanému správním orgánem sděleno, že věc je možné projednat v příkazním řízení a vysvětlen postup s tím, že lhůta pro odstranění předmětných dvou plachet by byla stanovena na 15 dní. Výše pokuty v daném případě sdělena nebyla, neboť se jmenovaný zajímal zejména o postup správního orgánu v případě, že obviněná s názorem správního orgánu nesouhlasí. Byl mu proto vysvětlen postup v rámci řízení o přestupku. Jmenovaný dále uvedl, že mu jde o umožnění mít stávající plachty na budovách do konce roku kvůli plnění závazků vůči svým klientům. Bylo mu proto sděleno, že správní orgán rozhoduje

na základě platných právních předpisů, v zákonem stanovených lhůtách, v daném případě navíc na základě podnětů, bez ohledu na závazky obviněné vůči jejím klientům, které nejsou nadřazeny veřejnoprávním normám regulace reklamy. Co se týče možnosti projednat porušení zákazu šíření reklamy prostřednictvím plachet 1 a 2 v příkazním řízení jmenovaný poté uvedl, že si to potřebuje rozmyslet. Byl proto srozuměn s tím, že pokud se nevyjádří, správní orgán vydá příkaz. O tomto telefonickém hovoru byl sepsán záznam č. j.: MHMP 1786675/2024 ze dne 17.09.2024.

Tentýž den bylo správnímu orgánu doručeno prostřednictvím datových schránek písemné sdělení obviněné, že povolení stavebního úřadu k umístění plachty 1 na fasádu budovy nemá; k možnosti projednat věc v příkazním řízení se obviněná nevyjádřila.

Dne 18.09.2024 zaslal správní orgán obviněné výzvu k doložení povolení umístění plachty 2. Výzva byla obviněné doručena prostřednictvím datových schránek dne 26.09.2024. Výzva byla doručena fikcí, obviněná na výzvu správního orgánu nereagovala, i když se po uplynutí 10-ti dnů od dodání písemnosti do datové schránky přihlásila.

Dne 19.09.2024 správní orgán při provádění dozorové činnosti zjistil nedaleko umístění reklamní plachty 2, na fasádě budovy na adrese: Praha 10 - Vršovice, roh Vršovická 822/78 a ulice Amurská, velkoplošnou plachtu s upoutávkou na Měšťanský pivovar TURNOV, Turnovská pivnice Vršovice, která se nachází na adrese: Praha 10, Vršovická 1220/80. Plachta byla dobře viditelná i z větší vzdálenosti z ulice Vršovická, připevněna na fasádě tzv. horolezeckou technikou, bez pevné rámové konstrukce, a nejednalo se o slepou štítovou stěnu nebo slepou fasádu budovy (dále jen „plachta 3“). Pod plachtou, vedle uličního značení na fasádě budovy, byla zjištěna menší tabule s textem: „PRONÁJEM REKLAMNÍCH PLOCH, tel. 604376709, www.areklama.cz“. Zjištěný stav byl fotograficky zadokumentován a dne 20.09.2024 sepsán záznam č. j.: MHMP 1797737/2024.

Zadavatelem této reklamy byla společnost Turnovská pivnice s.r.o., IČO: 02209870, kterou správní orgán vyzval přípisem č. j.: MHMP 1837760/2024 ze dne 04.10.2024 ke sdělení šířitele reklamy. Podle písemného sdělení zadavatele této reklamy doručeného správnímu orgánu prostřednictvím datových schránek dne 14.10.2024 byla šířitelem reklamy obviněná.

Podle obsahu na plachtách 1 – 3 se jednalo o reklamu ve smyslu ustanovení § 1 odst. 2 zákona o regulaci reklamy, podle kterého se reklamou rozumí oznámení, předvedení či jiná prezentace šířená komunikačními médii, pokud má za cíl podporu podnikatelské činnosti, zejména podporu spotřeby nebo prodeje zboží, pronájmu nebo prodeje nemovitostí, podporu poskytování služeb apod. Obsah na předmětných reklamních plachtách měl zcela jistě za cíl podporovat podnikatelskou činnost subjektů, kteří si jejich šíření objednali u obviněné, která ve všech popsanych případech vystupuje v postavení šířitele reklamy. O této skutečnosti nemá správní orgán žádné pochybnosti, neboť tuto skutečnost potvrdili zadavatelé těchto reklam a v případě plachet 1 a 2 i sama obviněná, jak je uvedeno výše. V neposlední řadě vychází správní orgán i z označení obviněné u předmětných plachet, kdy sama obviněná na desce menších rozměrů připevněné na fasádách budov inzeruje pronájem reklamních ploch, vč. odkazu na její webové stránky www.areklama.cz a tel. kontakt.

Místa, kde byly plachty 1- 3 zjištěny, se nacházejí na území vymezeném v § 1 odst. 3 nařízení. Na tomto území se zakazuje šíření reklamy komunikačními médii podle § 3 písm. c) a g) nařízení na veřejně přístupných místech mimo provozovnu jiným způsobem než prostřednictvím reklamního nebo propagačního zařízení zřízeného podle stavebního zákona. Zákaz šíření reklamy komunikačními médii podle § 3 písm. g)

se nevztahuje na ta komunikační média, jež nejsou nasvícena, jsou umístěna na slepých štítových stěnách a slepých fasádách budov a nepřekračují jejich obrys. Komunikačním médiem podle § 3 písm. g) nařízení jsou převěsy a plachty z jakéhokoliv materiálu, kromě těch, které jsou umístěny pouze na stavebním lešení stojícím na přiléhající pozemní komunikaci po dobu provádění stavebních prací na objektu, který kryjí, pokud tyto převěsy a plachty zároveň zobrazují tento objekt a plocha vlastní reklamy nečiní více než 20 % celkové plochy převěsu nebo plachty.

Z pořízené fotodokumentace a záznamů sepsaných správním orgánem, které jsou součástí spisového materiálu v projednávané věci, a posouzením zjištěných skutečností podle výše citovaných právních předpisů, je zřejmé, že se ve všech třech případech jedná o reklamu šířenou na veřejně přístupných místech mimo provozovnu komunikačním médiem - plachtou, která není a ani nemůže být propagačním nebo reklamním zařízením zřízeným podle stavebního zákona. Předmětné reklamní plachty byly umístěny na stěnách staveb, na kterých jsou okenní otvory, takže se nejednalo o slepé štítové stěny nebo slepé fasády budov, ani o plachty na stavebním lešení s parametry podle § 3 písm. g) nařízení, na které se regulace reklamy nevztahuje.

Podle ustanovení § 8a odst. 1 písm. b) zákona o regulaci reklamy se právnická osoba dopustí přestupku jako šířitel mimo jiné tím, že šíří reklamu, která je podle § 2 odst. 1 písm. d) zákona o regulaci reklamy zakázána. Dle ustanovení § 2 odst. 1 písm. d) zákona o regulaci reklamy platí, že reklama šířená na veřejně přístupných místech mimo provozovnu jiným způsobem než prostřednictvím reklamního nebo propagačního zařízení zřízeného podle zvláštního právního předpisu (stavební zákon), stanoví-li tak obec svým nařízením vydaným v přenesené působnosti, v rozsahu uvedeném v § 2 odst. 5 citovaného zákona, je zakázána. Tímto předpisem je na území hl. m. Prahy nařízení č. 26/2005 Sb. hl. m. Prahy, v platném znění, účinném od 01.07.2024.

Z uvedeného vyplývá, že prokazatelně došlo ke spáchání přestupku obviněnou. Přestupek byl spáchán ve formě pokračování dle ustanovení § 7 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, které stanoví, že pokračováním v přestupku se rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují skutkovou podstatu stejného přestupku, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení, blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku. Z výše uvedeného vyplývá, že všechny tyto znaky pokračování v přestupku byly naplněny, jelikož jednotlivé dílčí útoky byly vedeny jednotným záměrem, kterým bylo šířit reklamu, a to za účelem podpory podnikatelské činnosti a dosažení zisku. Jednotlivé dílčí útoky vedly k naplnění skutkové podstaty stejného přestupku. Stejný způsob provedení je rovněž patrný, neboť obviněná ve všech případech šířila reklamu takřka stejným způsobem, a to prostřednictvím reklamní plachty připevněné na fasádách budov tzv. horolezeckou technikou, bez pevné rámové konstrukce. Blízká časová souvislost je dána tím, že tři dílčí útoky byly provedeny v průběhu tří měsíců. Předmět útoku v tomto případě není znakem skutkové podstaty uvedeného přestupku.

Přestupek je podle zákona o odpovědnosti za přestupky definován v § 5 tohoto zákona jako „společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin“. S ohledem na tuto citovanou zákonnou definici lze konstatovat, že přestupek je ve smyslu zákona o odpovědnosti za přestupky vymezen na základě takzvaného materiálně-formálního pojetí, přičemž ke vzniku odpovědnosti za tento přestupek musí být naplněny všechny jeho znaky současně, tedy včetně znaku materiálního, jímž je společenská škodlivost. V projednávaném případě správní orgán neshledal natolik významné okolnosti, které by vylučovaly naplnění materiálního znaku přestupku (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j.: 9 As 34/2012-28 ze dne 09.08.2012 a 7 As 63/2015 ze dne 09.04.2015). Správní orgán zastává názor, že uvedené jednání naplňuje znaky společenské škodlivosti

(a tedy také materiální stránku přestupku). Při určení stupně společenské škodlivosti se vychází ze skutkové podstaty uvedené v zákoně o regulaci reklamy, dále je možno zkoumat význam chráněného zájmu, způsob provedení činu, jeho následky a okolnosti. Význam chráněného zájmu byl zákonodárcem v projednávaném případě stanoven prostřednictvím maximální výše pokuty (2 000 000 Kč) a jeví se tak jako závažný. Je třeba uvést, že čím vyšší bude společenská škodlivost určitého jednání, tím výjimečnější musí být okolnosti, které by mohly oslabit materiální stránku natolik, že by toto jednání nemohlo být vůbec kvalifikováno jako přestupek. V projednávaném případě se jedná o šíření reklamy obviněnou prostřednictvím třech velkoformátových plachet na různých místech hl. m. Prahy, kam byla regulace reklamy rozšířena novelou nařízení č. 7/2024, s účinností od 01.07.2024. Společenskou škodlivost jednání správní orgán spatřuje v nerespektování platné právní úpravy – nařízení, jehož následkem je zásah do zákonem chráněného zájmu, jímž je v daném případě zájem veřejnosti na regulaci určených komunikačních médií v dané oblasti. Ze skutkových okolností je nepochybné, že posuzovaný skutek je ve formě pokračování, a v porovnání s jednáním stejné skutkové podstaty např. porušením zákazu šíření prostřednictvím letáků, nebo menších plachet a jiných komunikačních médií umístěovaných na veřejném prostranství mimo provozovnu podnikatelskými subjekty, jejichž výtěžná činnost nespočívá v reklamní činnosti, tyto významně překonává. V tomto případě se jedná o poskytování služeb obviněnou zaměřenou výhradně na reklamní činnost, spočívající nejen v pronájmu reklamních ploch na veřejně přístupných místech mimo provozovnu (tzv. venkovní reklama), ale i ve výrobě, instalaci a dalších službách souvisejících s reklamní činností, jak vyplývá z nabídky služeb obviněné uveřejněné na jejích webových stránkách.

Nerespektování platných právních předpisů je v tomto případě prezentováno vůči široké veřejnosti zahrnující jak subjekty provozující podnikatelskou činnost, tak i místní obyvatele a osoby, které tímto územím projíždějí či ho navštěvují. Jiný podnikatelský subjekt, ale i veřejnost může pozorováním protiprávního jednání ve svém okolí nabytí zavádějícího dojmu, že jde o správné jednání, resp. vyvolávat pochybnosti o nutnosti dodržovat platné právní předpisy v případech, kdy by protiprávní jednání nebylo příslušným správním orgánem přešetřeno a adekvátně o něm rozhodnuto. V projednávaném případě jde navíc o přešetření porušování zákazu šíření reklamy dvou podnětů od občanů. I v těchto souvislostech spatřuje správní orgán tento přestupek jako společensky významně škodlivý.

Správní orgán považoval výše popsaná skutková zjištění za zcela dostatečná a průkazná. S ohledem na zásadu hospodárnosti vyjádřenou v § 6 odst. 2 správního řádu, podle kterého správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, přistoupil správní orgán po splnění zákonných podmínek k rozhodnutí věci ve „zjednodušeném“ příkazním řízení. Příkaz byl vydán dne 18.10.2024 pod č. j.: MHMP 1871806/2024, S-MHMP 1224766/2024 (dále jen „příkaz“). Na základě příkazu byla obviněná uznána vinnou z přestupku podle ustanovení § 8a odst. 1 písm. b) zákona o regulaci reklamy, spáchaném ve formě pokračování dle ustanovení § 7 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, a byl jí uložen správní trest pokuty ve výši 35 000 Kč podle ustanovení § 35 písm. b) a § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky a ustanovení § 8a odst. 5 písm. b) zákona o regulaci reklamy. Současně bylo obviněné nařízeno odstranění předmětných plachet ve lhůtě 15-ti dnů od nabytí právní moci příkazu. Příkaz byl obviněné doručen prostřednictvím datových schránek dne 31.10.2024.

Proti příkazu podala obviněná prostřednictvím datových schránek dne 08.11.2024 včas odpor, z důvodu nezákonnosti rozhodnutí správního orgánu. Názory a důvody obviněné rozdělil správní orgán pro přehlednost do níže uvedených bodů:

1) Obviněné nebyla zaslána výzva širiteli reklamy ohledně plachty 3;

2) V době vydání příkazu byla plachta 2 již odstraněna, a proto, dle názoru obviněné, neměla být v příkazu uvedena;

3) S odkazem na ust. § 2 odst. 1 písm. d) zákona o regulaci reklamy obviněná dovozuje, že když umístění reklamních plachet (bannerů) na fasádu budovy nevyžaduje stavební povolení, má za to, že stávající způsob umístění reklamních plachet a jejich uchycení je zcela v souladu se zněním stavebního zákona, čímž se obviněná také při své reklamní činnosti řídí. V těchto souvislostech je obviněná toho názoru, že vydáním příkazu došlo k nadřazení nařízení nad zákon, což je protizákonné.

4) V dalším odpor směřuje proti odůvodnění rozhodnutí, konkrétně proti názoru správního orgánu, který obviněná v odporu cituje: „...tento přestupek jako společensky významně škodlivý“. Obviněná má za to, že takový závěr správního orgánu nemá oporu v doposud nashromážděných důkazech a také mu přijde jako extrémní, nesmyslný, neboť obviněná nepáchá žádnou trestnou ani přestupkovou činnost, ani nic co by ohrožovalo bezpečnost atp.

5) Dále obviněná uvádí, že ani v zákoně ani v nařízení není vymezen, vysvětlen ani přesně definován pojem slepá štítová stěna ani slepá fasáda budovy. Obviněná poukazuje na to, že předmětné reklamní plachty nebyly nasvíceny a nezakrývaly okrasné prvky budov ani okna, takže byly na prázdných, tedy slepých stěnách budov, na rozdíl od jiných reklamních plachet umisťovaných na budovách po celé Praze.

Správní orgán posoudil výše uvedené názory a důvody obviněné podle platné a účinné právní úpravy, přičemž dospěl k následujícím závěrům:

K bodu 1) odporu: Správní orgán má ze zákona povinnost zjistit skutkový stav, což v tomto případě učinil výzvou zadavateli reklamy a posouzením jeho odpovědi, i v souvislosti se zjištěním správního orgánu na místě, kde byla plachta 3 umístěna a kde byla, obdobně jako u plachet 1 a 2, zjištěna na fasádě budovy inzerce reklamní plochy obviněnou. Sama obviněná v odporu vůči příkazu nezpochybnila, že je i v tomto případě šířitelem reklamy. Správní orgán nemá povinnost zasílat šířiteli reklamy výzvu, jestliže má k dispozici důkazy svědčící o osobě šířitele reklamy. Výzva šířiteli reklamy je jedním ze způsobů, jakým může správní orgán zákonným postupem zjišťovat rozhodné skutečnosti pro účely řízení o přestupku. Tento postup vyplývá ze zásady materiální pravdy, která je legislativně zakotvena v ustanovení § 3 správního řádu, dle něhož „nevyplyvá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu“. Rozhodnutí tak musí vycházet ze spolehlivého zjištění stavu věci. Správní orgán se nemusí omezovat na návrhy účastníků, z vlastního podnětu pak vyšetřuje další okolnosti, které jsou potřebné ke zjištění skutkového stavu věci.

Pro úplnost se dodává, že výzvou správní orgán vyzývá dotčenou osobu k poskytnutí součinnosti při zjišťování okolností spáchání přestupku. Jak bylo uvedeno výše, obviněná na výzvu ohledně plachty 2, kterou si sama vyžádala, nereagovala, takže dle názoru správního orgánu nebyla ochotná poskytovat žádnou součinnost, a proto si správní orgán opatřil potřebné důkazy sám.

Z výše uvedených důvodů správní orgán nepovažuje za procesní pochybení, že ohledně plachty 3 nezaslal obviněné jako šířiteli reklamy výzvu.

K bodu 2) odporu: V rozhodování o porušení právních norem je posuzován stav v době jeho zjištění, nikoliv v době vydání rozhodnutí o přestupku. Obviněný je uznán vinným z přestupku až na základě pravomocného rozhodnutí správního orgánu, ze kterého teprve vyplývá i povinnost protiprávní stav napravit. Správní orgán

tudíž nemá ze zákona povinnost zjišťovat před vydáním rozhodnutí, zda účastník řízení např. plachtu z fasády budovy v průběhu řízení odstranil či nikoliv. V případě, že účastník řízení sám informuje správní orgán o tom, že nápravu zjednal ještě před vydáním rozhodnutí, může takovou skutečnost správní orgán zohlednit při hodnocení osoby pachatele, ale nemůže od rozhodnutí o přestupku upustit, pokud na základě důkazů dopěl k závěru, že skutkový stav, který zjistil, bezpochyby naplňuje zákonnou definici přestupku.

Názor obviněné, že by správní orgán měl posuzovat stav v době vydání rozhodnutí, nemá oporu v právních normách, a proto se s ním správní orgán neztotožňuje.

K bodu 3) odporu:

Předně správní orgán uvádí, že ve všech třech posuzovaných případech se jedná o plachty, nikoliv o bannery, jak uvádí obviněná. Bannery patří mezi komunikační média též využívaná pro venkovní reklamu, ale oproti plachtám umístěných na fasádách budov tzv. horolezeckou technikou, bez pevného rámu, mají bannery pevný rám, resp. podstavec či stojan a zpravidla jsou umístovány na veřejných komunikacích jako mobilní poutače (typicky stojky typu A nebo I, tzv. stany, sloupky, vlajky nebo různé makety na stojanu atp., anebo jsou zavěšeny v rámu připevněném na fasádě, na sloupech, žerdích, dveřích, v průchodech apod.). Pro úplnost se dodává, že podle § 1 odst. 1 a 2 nařízení jsou bannery uvedené v § 3 písm. b) nařízení zakázané na území památkové rezervace a v památkových zónách v hl. m. Praze.

Stavební zákon v platném znění (zákon č. 283/2021 Sb.) definuje v § 7 zařízení, o nichž stavební úřady rozhodují. Zařízením se ve stavebním zákoně rozumí technické zařízení nebo reklamní zařízení, pokud nejde o stavbu, které vzniká za účelem užívání na určitém místě. Reklamním zařízením se v tomto zákoně rozumí panel, tabule, deska nebo konstrukce, které slouží k šíření reklamy nebo jiných informací. Reklamní zařízení o celkové ploše větší než 8 m² se považuje za stavbu.

Z výše uvedeného jednoznačně vyplývá, že reklamní plachta, ani komunikační média - nosiče reklam jako jsou převěsy, výlepy, plakáty atp., nejsou zařízením podle stavebního zákona, a tudíž stavební úřad nemá ze zákona zmocnění o nich rozhodovat (tj. nevydává povolení k umístění těchto reklamních nosičů např. na fasády budov). A to má za následek, že plachta není reklamním zařízením zřízeným podle stavebního zákona, a proto se na její umístování na veřejně přístupném místě mimo provozovnu nevztahuje stavební zákon, ale pravidla regulace reklamy, pokud je stanoví obec svým nařízením na základě zmocnění v zákoně o regulaci reklamy, jako je tomu v hl. m. Praze. Jestliže se obviněná domnívá, že plachty a jiná komunikační média, která nejsou zařízením podle stavebního zákona, může na území hl. m. Prahy umísťovat do veřejného prostoru libovolně s odůvodněním, že povolení stavební úřad nevydává, jedná se o naprosto mylný názor obviněné.

V posuzovaném případě tak nedošlo ze strany správního orgánu k nadřazení nařízení hl. m. Prahy nad stavební zákon, jak v odporu proti příkazu uvedla obviněná, neboť stavební zákon se na plachty nevztahuje.

K bodu 4) odporu: Správní orgán má za to, že v odůvodnění příkazu, kde je uvedena definice přestupku citací § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky, je srozumitelně definován pojem společenská škodlivost v návaznosti na význam chráněného zájmu, který byl zákonodárcem v případě regulace reklamy stanoven prostřednictvím maximální výše pokuty (2 000 000 Kč) a jeví se tak jako závažný. Jedná se o vymezení ze zákona, nikoliv o uvážení správního orgánu.

Co se týče prohlášení obviněné, že se nedopouští žádné trestné činnosti, správní orgán konstatuje, že příkazem nebylo rozhodováno o páčání trestné činnosti obviněné. A pro úplnost rovněž uvádí, že správní orgán ani není v trestním řízení činný. Co se však týče spáchání přestupku obviněnou porušením zákazu šíření reklamy, je správní orgán zmocněn ze zákona o regulaci reklamy k provádění dozoru nad dodržováním pravidel regulace reklamy a k navazujícímu rozhodování v přestupkovém řízení. Správní orgán trvá na názoru, že skutkový stav byl v daném případě spolehlivě zjištěn na základě věrohodných důkazů obsažených ve spisu, materiální znak přestupku podle zákona o odpovědnosti za přestupky byl naplněn, a na základě těchto faktů rozhoduje správní orgán i v rámci tohoto rozhodnutí.

Ohledně odborného posouzení, zda dochází či nikoliv k ohrožení bezpečnosti umístěním velkoplošných reklamních plachet na fasády budov poblíž dopravně frekventovaných veřejných komunikací, nemá správní orgán zákonné kompetence, resp. je škodlivost takového jednání vyjádřena právě maximální výší pokuty za porušení zákazu šíření reklamy na veřejně přístupných místech mimo provozovnu, jak je uvedeno výše. S odkazem na stavební zákon správní orgán doplňuje, že otázky bezpečnosti při umísťování reklamních zařízení a staveb posuzuje věcně a místně příslušný stavební úřad, v součinnosti s dalšími věcně příslušnými správními orgány (např. orgány na úseku dopravy).

Ani v těchto otázkách se tedy správní orgán s názorem obviněné neshoduje.

K bodu 5 odporu: Předně správní orgán uvádí, že nemá zákonné zmocnění k výkladu právních předpisů, a tudíž ani k výkladu pojmů v nich uvedených. Níže proto uvádí pouze fakta a úvahy, kterými se při posuzování porušení zákazu šíření reklamy řídí, což samozřejmě zahrnuje i posouzení splnění podmínek pro výjimky z regulace reklamy. Ty jsou v posuzovaném případě uvedeny v ustanovení § 1 odst. 3 nařízení, podle kterého se regulace reklamy nevztahuje jednak na reklamní nebo propagační zařízení zřízená podle stavebního zákona, a dále se zákaz šíření reklamy komunikačními médii podle § 3 písm. g) nařízení nevztahuje na ta komunikační média, jež nejsou nasvícena, jsou umístěna na slepých štítových stěnách a slepých fasádách budov a nepřekračují obrys této stěny.

Podmínky pro výjimku z regulace reklamy zde uvedené korespondují s výjimkami stanovenými pro proces schvalování staveb pro reklamu a reklamních zařízení zřízených podle stavebního zákona, které jsou uvedeny v prováděcím předpisu ke stavebnímu zákonu, kterým je na území hl. m. Prahy nařízení č. 12/2024 Sb. hl. m. Prahy, s účinností od 01.07.2024 (dále též „Pražské stavební předpisy“). V nich jsou v Hlavě V definovány požadavky na umísťování staveb pro reklamu a reklamních zařízení; v § 35 (Stavby pro reklamu a reklamní zařízení umístěné na fasádě a předsazené před fasádou) je v odst. 2) uvedeno: „Odstavec 1 se nevztahuje na stavby pro reklamu a reklamní zařízení, pokud jsou součástí architektonického řešení stavby, pokud jsou umístěny na slepých štítových stěnách a slepých fasádách nebo pokud jsou určeny ke zprostředkování informace, která nemá reklamní povahu. (3) Stavby pro reklamu a reklamní zařízení umístěné na slepých štítových stěnách a slepých fasádách nesmí přesáhnout jejich obrys.“

Dle názoru správního orgánu je z výše uvedeného zřejmá jistá shoda právních předpisů vztahujících se k regulaci reklamy a ke stavebním předpisům. Z důvodových zpráv k těmto právním předpisům m. j. vyplývá, že slepé štítové stěny jsou využívány pro reklamní účely již tradičně. I z toho správní orgán dovozuje, že nejenom odborníci v oblasti stavebnictví a reklamní činnosti, ale i laická veřejnost jako potenciální spotřebitelé zboží a služeb, vůči kterým reklama směřuje, má povědomí o tom, co je štítová stěna, resp. slepá štítová stěna, a to i proto, že tyto termíny a fotodokumentace příkladů jsou volně k dispozici na internetových stránkách jak stavebních firem, tak i architektů, a obsahují je i nabídky venkovní reklamy různých poskytovatelů působících v oboru reklamní činnosti. Rovněž tak co se týče fasády staveb.

Správní orgán má za to, že v zákonech obecně nejsou definovány takové pojmy, které jsou v čase a místě obvyklé, dostatečně známé a tradičně využívané. Jinými slovy, pokud pojmy uvedené v zákoně neupravují zvláštnosti odlišné od obecného standardu vnímání a využívání těchto pojmů, potom se takové definice v právních předpisech neuvádějí. Z toho správní orgán dovozuje, že pojmy slepá štítová stěna a slepá fasáda budov s ohledem na tradice ve stavebnictví a již tradičnímu využívání k reklamním účelům ve veřejném prostoru nejsou v právních normách speciálně definovány.

Pojem slepá fasáda nebo slepá štítová stěna znamená, že celá stěna, celá fasáda je bez okenních a dveřních otvorů. Nikoliv tedy jenom její část, kde nejsou okrasné prvky fasády, okna nebo dveře, jak se zřejmě domnívá obviněná, když v telefonickém hovoru a následně i v odporu proti příkazu uvedla, že plachty, které instalovala na fasády budov, nezakrývaly okrasné prvky budov ani okna, takže jsou na prázdných, tedy slepých stěnách budov. Kdyby tomu skutečně bylo tak, jak uvádí obviněná, muselo by být v ustanovení § 1 odst. 3 nařízení zřejmě uvedeno „slepé části štítové stěny a slepé části fasády budov“ namísto stávající „slepé štítové stěny a slepé fasády budov“. Slepá stěna a slepá fasáda je bez okenních a dveřních otvorů celá, nikoliv jenom částečně. Takovýmto vymezením má regulace reklamy smysl a odpovídá záměru regulace reklamy zamezit jevům označovaným též jako "reklamní smog" nebo "vizuální smog", zahrnující i vyvěšování reklamy na fasády budov, a v té souvislosti i zamezení jisté dehonestace architektonických děl, památkově chráněných objektů nebo celých území obce. V pojetí obviněné, které by prakticky umožňovalo zavěsit plachtu kdekoli na fasádě kolem oken, dveří, či okrasných prvků by se fakticky jednalo o totální deregulaci.

Jak bylo uvedeno již výše, pro výjimku z regulace reklamy musejí být splněny všechny podmínky stanovené v ustanovení § 1 odst. 3 nařízení, takže fakt, že plachty 1-3 nebyly nasvíceny a nezakrývaly okrasné prvky fasády, nemění nic na tom, že se na ně výjimka z regulace reklamy nevztahuje, neboť nebyly současně umístěny na slepých štítových stěnách nebo slepých fasádách budov. A pokud obviněná poukazuje na situaci na celém území Prahy, pro účely srovnávání způsobu umístění velkoplošných reklamních plachet v projednávaném případě s jinými, lze pouze konstatovat, že správní orgán posuzuje přestupek a okolnosti spáchání přestupku vždy ve vztahu ke konkrétnímu případu, a to v souladu se zákonem.

Správní orgán má za to, že se k otázce slepých štítových stěn a slepých fasád budov vyjádřil dostatečně podrobně a srozumitelně, přičemž je zřejmé, že se s názorem obviněné v tomto posouzení neshoduje.

Podáním odporu je příkaz zrušen a řízení pokračuje (§ 150 odst. 3 správního řádu). Přípisem č. j.: MHMP 1960375/2024 ze dne 18.11.2024 proto správní orgán vyrozuměl obviněnou o pokračování v řízení, a v té souvislosti ji poučil, v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu, zejm. o právu nahlédnout do spisu a vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí. Obviněná byla rovněž poučena o tom, že podle ustanovení § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, správní orgán nařídí ústní jednání na požádání obviněné, je-li to nebytné k uplatnění jejích práv. Termín pro nahlédnutí do spisu a ústní vyjádření obviněné byl stanoven na den 04.12.2024 u správního orgánu, případně se mohla obviněná ve stejném termínu vyjádřit písemně. Vyrozumění bylo obviněné doručeno prostřednictvím datových schránek dne 18.11.2024.

V navrženém termínu dne 04.12.2024 se ke správnímu orgánu dostavila zástupkyně obviněné na základě plné moci ze dne 21.11.2024. Zástupkyně si vyžádala kopii spisu. Spis obsahoval ke dni 04.12.2024 celkem 28 dokumentů vložených od 17.07.2024 do 04.12.2024 (dle přiloženého sběrného archu spisu), vč. protokolu o nahlédnutí do spisu datového téhož dne. Zástupkyni bylo umožněno pořízení kopií všech písemností vložených do spisu, vyjma písemnosti č. 2 „Odpověď podateli podnětu“ z důvodu, že se jedná o postup

vyřízení podnětu správním orgánem ve vztahu k podateli, přičemž obsah odpovědi nemá vliv na posouzení a výsledek ve věci projednání v tomto řízení o přestupku. Dále nebylo zástupkyni umožněno pořízení kopií výpisů jiných subjektů (zadavatelů reklamy) pořízených správním orgánem z neveřejných rejstříků, vložených do spisu pod čísly: 4, 12, a 16 dle přiloženého sběrného archu.

Co se týče vyjádření zástupkyně k podkladům rozhodnutí, uvedla, že vyjádření bude učiněno až po seznámení se spisem statutárním orgánem a jednatelem účastníka řízení. S ohledem na skutečnost, že správní orgán přihlíží ze zákona při stanovení výše pokuty m. j. k majetkovým poměrům obviněné v době ukládání správního trestu pokuty, správní orgán doporučil zástupkyni obviněné uvést v rámci vyjádření i takové skutečnosti, které by mohly mít podstatný vliv na stanovení výše pokuty, pokud takové existují (např. dlouhodobě vykazovaná ztráta, splátky podnikatelského úvěru apod.), a tyto skutečnosti věrohodně doložit. Správní orgán stanovil termín pro vyjádření nejpozději dne 18.12.2024, současně byla obviněná srozuměna s tím, že poté bude vydáno ve věci rozhodnutí, neboť správní orgán ukončil shromažďování podkladů pro vydání rozhodnutí.

O výše uvedených skutečnostech byl správním orgánem sepsán protokol podle § 18 správního řádu o dostavení se účastníka řízení k uplatnění jeho procesních práv č. j.: MHMP 2012891/2024 ze dne 04.12.2024, jehož stejnopis zástupkyně obviněné po skončení projednání a podpisech převzala.

Obviněná se k podkladům před vydáním tohoto rozhodnutí již nevyjádřila.

Při úvaze o druhu a výši správního trestu přihlížel správní orgán především k povaze a závažnosti přestupku, k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem, k povaze činnosti a majetkovým poměrům obviněné.

Správní orgán uložil obviněné správní trest ve formě pokuty, jelikož zastává názor, že jiný druh správního trestu by nesplnil požadovaný cíl – zamezení dalšího protiprávního jednání. Základní povinností každého podnikajícího subjektu je dodržování platných a účinných právních předpisů, za jejichž dodržování nese plnou odpovědnost, resp. v případě jejich porušení se vystavuje správnímu trestání, jehož uložení a plnění je stanovené zákonem.

Správní orgán přihlédl k závažnosti přestupku (která je vyjádřena maximální výši správního trestu pokuty 2 000 000 Kč a jeví se tedy jako vysoká) a způsobu jeho spáchání – šíření reklamy na veřejně přístupných místech mimo provozovny, na které se v hl. m. Praze regulace reklamy vztahuje. Reklamní plachty 1 – 3 jsou nepřehlédnutelné vzhledem k jejich velikosti i umístění na fasádách budov stojících podél veřejných komunikací, značně dopravně frekventovaných, kdy nelze obsah těchto reklam nevnímat z tisíců projíždějících vozidel, stejně tak při chůzi chodců, kteří se pohybují v jejich okolí. Z uvedeného je dle názoru správního orgánu nesporné, že reklama na předmětných plachtách cílí na co možná největší skupinu potenciálních zájemců o služby či výrobky nabízené v reklamě.

Správní orgán hodnotí jako polehčující okolnost to, že obviněná nebyla dosud za porušení zákazu šíření reklamy na území hl. m. Prahy trestána. Správní orgán neshledal přitěžující okolnosti. Obviněná byla zapsána do obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze oddíl C, vložka 86789 dne 13.02.2015 se základním kapitálem ve výši 100 000 Kč, splaceným na 100 %. Výsledky hospodaření obviněná ve Sbírce listin v obchodním rejstříku neuveřejňuje. Obviněná má od 03.02.2015 živnostenské oprávnění s předmětem podnikání: 1. Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona. Pro stanovení výše pokuty a vyloučení jejího likvidačního charakteru správní orgán zkoumal rovněž dostupné informace o majetkovém a finančním hospodaření obviněné. Za tím účelem nahlédl do evidence úpadců, kde zjistil, že obviněná v něm není evidována, ani na ni není uvaleno exekuční řízení. Ohledně

případné insolvence, nucené správy, konkurzu nebo likvidace nebyl v neveřejném registru osob zjištěn u obviněné žádný záznam.

Uložený správní trest s ohledem na současné cenové a výdělkové poměry nelze považovat za likvidační ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu 1 As 9/2008 – 133 ze dne 20.04.2010, podle kterého je správní orgán ukládající pokutu povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter. Výše pokuty byla stanovena při spodní hranici možné pokuty 2 000 000 Kč a tvoří tak jejich 1,75 %. Nepřesahuje tedy možné výnosy z činnosti a není způsobilá zapříčinit platební neschopnost, zejména s přihlídnutím k současným cenovým a výdělkovým poměrům.

V době vydání tohoto rozhodnutí předmětné plachty 1 – 3 na výše uvedených místech zjištěny nebyly, a proto není tímto rozhodnutím nařízeno jejich odstranění. Správní orgán má za to, že plachty byly odstraněny z důvodu ukončení smluvních vztahů se zadavatelem reklam, jak obviněná sdělila správnímu orgánu při telefonickém hovoru dne 17.09.2024, resp. jak vyplývá ze závazné objednávky minimálně se zadavatelem plachty 1.

Pokud se jedná o náhradu nákladů řízení, ukládá správní orgán obviněné povinnost nahradit náklady řízení podle ust. § 95 odst. 1 zák. o odpovědnosti za přestupky (stanovené § 6 odst. 1 vyhl. č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění vyhl. č. 112/2017 Sb.), s účinností od 01.07.2024, ve výši 2 500 Kč.

Z výše uvedených důvodů správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí o přestupku, kterým byla vyslovena vina, lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení (doručení) rozhodnutí, přičemž za první den lhůty se považuje den následující po dni, kdy bylo rozhodnutí oznámeno (doručeno). Případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den.

Odvolání se podává u odboru živnostenského a občanskosprávního Magistrátu hlavního města Prahy, Jungmannova 35/29, 110 00 Praha 1 a rozhoduje o něm Ministerstvo průmyslu a obchodu.

Mgr. Pavel Štefaňák

ředitel odboru živnostenského a občanskosprávního
podepsáno elektronicky